

AHA! NEDĚLE

1. Tak jsem se stal IDOLEM BABIČEK

07.07.2024 Aha! neděle - Monika BRABCOVÁ
strana: 12 rubrika: Rozhovor

[Odkaz na originál](#)

Klíčová slova: operetě; ostravské

Herec Robin Ferro (28) ze Tří tygrů nejen o natáčení s hereckými vzory Lábusem a Töpferem...

PRAHA – I když už začaly prázdniny, ne každého hned čeká dovolená. Herec Robin Ferro (28) má spolu s kolegy z ostravského Divadla Mír před sebou měsíční natáčení. A budou to hodně neobvyklé role, které populární Tři tygři tentokrát ztvární!

* Robine, co vás tedy na začátku prázdnin čeká?

"V červenci budeme natáčet film Srnky v režii Tomáše Svobody. To mi vezme skoro celý měsíc. Je to adaptace jeho divadelní hry, ale bude dost pozměněná. Jde o komedii o čtveřici mužů, kteří mají velký problém a zjistí, že ho možná můžou sdílet."

* Takže jako dělané pro Tři tygry. Co tam hrajete?

"Já hraju finančního úředníka, který neumí moc komunikovat s lidmi a má jednu úchylku."

* Jakou?

"Vždycky si z kartotéky na finančáku vybere daňové přiznání nějaké holky, hledá v něm chybu, aby si ji mohl pozvat osobně. Potom spolu souloží a on se vždycky rozbere, protože je to kretén." (směje se)

* A váš kolega Štěpán Kozub hraje co?

"On je dirigent, který si přeje být světoznámý, ale hraje jen v **ostravské operetě**. Jenže pak má autonehodu, při které přijde o oční víčka. Udělají mu plastové náhrady, které ale klapou pokaždé, když mrkne, takže nemůže dirigovat. Je to dílo, které se bude dost vymykat."

CO MÁM V SOBĚ Z ITALA...

* Poslední dobou hodně točíte, diváci vás mohli vidět třeba ve Zlaté labuti jako židovského klenotníka.

"Ano, točil jsem ji víc než rok. Tři-čtyřikrát za měsíc jsem kvůli tomu jezdil do Prahy. Ale jedna z nejsilnějších chvil pro mě byla, když jsem se poprvé setkal s panem Töpferem, který mi hrál tatku. Nedávno jsme se bavili se Štěpou, že se často nepoštěstí hrát s člověkem, na kterého jsem se díval v televizi a podle kterého jsem vyrostl. Tak jsem mu to tehdy řekl a doteď to беру za jeden velký kouzelný moment."

* Zvýšilo vám to popularitu?

"To jo, hlavně si mě začaly všimát babičky v nákupních centrech. (směje se) Hezky se to spojilo se Třemi tygry, kde jsme měli zase mladší publikum."

* Také jste měl pěknou roli ve filmu Grand Prix, kde jste hrál automechanika. Jak to máte s auty?

"Můj tatínek je Ital a já po něm podědil to, že se naštvu kvůli kravinám, že mám velký apetit na jídlo, což je na mně často vidět, ale rozhodně jsem po něm nepodědil lásku k autům. V životě bych na cestě nechtěl potkat řidiče, jako jsem já, takže jsem toho zatím nechal. Jediné, co by mě mohlo přesvědčit, je, kdybych měl rodinu. Ale protože jsme z města, stěhovat na vesničku se nechystáme, tak auto možná ani nebude potřeba."

* K formulím vás táta jako Ital taky nevedl?

"Míval je puštěné v televizi, tak jsem se na ně občas díval s ním. Ale ani to nepomohlo. O autech nevím nic, řidičák jsem si dělal z povinnosti a zažil jsem hned dvě havárie. Při jedné z nich jsem kamarádovi rozbil auto a pak ho z malého hereckého platu splácel. Tak jsem si řekl, že radši řídit nebudu. Ale když jsme točili Grand Prix, tak jsem řídit musel."

* Jak to dopadlo?

"Točil jsem scénu, kde jsem jel ve starém volkswagenu na kruhovém objezdu v centru Barcelony. Strašně jsem se bál, bylo to při provozu, ale zvládl jsem to."

* Tak to máte alespoň zaznamenané!

"Nemám! Tu scénu tam nakonec nedali, takže mi nikdo nevěří, že jsem podal takový výkon za volantem."

* Nedávno jste natočili zajímavý seriál, jmenuje se Krematorium a je k vidění na internetu. Jaké na něj máte ohlasy?

"Moc pěkné. Původně jsme z toho chtěli udělat něco velkého, jenže se na to nepodařilo sehnat žádného sponzora. Ale i tak to myslím dopadlo dobře."

* Tam jste se zase setkal s panem Lábusem, že? "To bylo to samé co s panem Töpferem! Navíc jsme spolu ještě mohli vymýšlet fóry, což bylo skvělé. Ten pocit se nedá popsat, jsem za ta setkání nesmírně vděčný."

* S kým se ale pravidelně setkáváte, jsou vaši kolegové z Divadla Mír. Před pár dny jste odehráli pár představení v Praze a ten obrovský ohlas publika mě až překvapil.

"Nás se Štěpou taky! (směje se) Nevím, jestli je to tím, že v Praze tak často nebývá, že si někdo dělá legraci až tak moc a z tolika věcí, ale vždycky, když přijedeme, tak je publikum hrozně vřelé. Je to trochu jiné než v Ostravě, možná je to tím, že jsme tu jen párkrát do roka. Ale je to super!"

* Myslím, že na jevišti je hodně poznat, že se se Štěpánem znáte už hodně dlouho.

"Poznali jsme se ještě před školou na recitační soutěži v Českém Krumlově. Tehdy jsem ho začal strašně nenávidět, protože on vyhrál první místo, a já jen čestné uznání. Závídel jsem mu, protože si mohl vybrat lepší cenu."

* Pak jste spolu nastoupili na konzervatoř.

"Strávili jsme spolu celé studium prakticky dvacet čtyři hodin denně. Byli jsme zdaleka, ne z Ostravy, takže jsme nejdřív bydleli na intru, posléze na bytě. Byli jsme spolu furt. Ale zákonitě, když jsou spolu lidi tak dlouho, tak se může stát, že se to někdy nepotká. Štěpán řeší některé věci trochu jinak než já, takže to někdy mezi námi kříslo, to je asi normální. Byly doby, kdy jsme spolu nemluvili."

BEZ HORNÍCH ZUBŮ

* Je to na jevišti výhoda, že se tak dlouho a dobře znáte?

"Je, a obrovská. Se Štěpou jsme nazkoušeli poslední komedii Mám na tebe chuť a byla s ním radost pracovat, protože v divadle jsme spolu nedělali dlouho. Tak jsme si připomněli, jak nás to spolu baví. Měli jsme teď čas na tu hru, vymyslet spoustu fórků... Když jsme točili skeče, musel vždycky dodržet čas, na divadlo jsme měli víc klidu."

* Pořád se ale dovedete vyvést z míry, že?

"Je to dáno i tím, že v Míru hrajeme pět představení týdně, a když hrajeme tak často, chceme si to nějak okořenit."

* Podařilo se vám Štěpána na jevišti někdy opravdu odbourat?

"Jo, to se stává pravidelně, že se navzájem schválně špičkujeme a zkoušíme. Třeba v komedii Už ani den, která se odehrávala v paneláku asi ve dvanáctém patře, jsme měli scénu udělanou tak, že na jevišti byla opravdová bytová jednotka. Při jednom dialogu jsem se podíval na balkon a řekl si: Co on asi udělá, když skočím z toho balkonu a jakože umřu? Tak jsem to zkusil."

* Co on na to?

"Pak mi v šatně řekl, že něco takového ještě na jevišti nezažil, že nevěděl, co má dělat. To se mu často nestává."

* Jak reagoval?

"Jen stál. Ale protože jsme to museli dohrát, tak jsem potom zaklepal a přišel, že jsem se nerozplácl a jsem v pohodě. Asi dvě minuty se smál, to jsme se úplně zastavili, a až pak pokračovali dál."

* Jaká role v Divadle Mír je vám nejbližší?

"Nedávno jsme uvedli komedii Brouk v hlavě a já tam hraju roli Kamila, který nemá zuby, přesně horní patro. To mě hodně baví."

* Jak se vám to hraje?

"Měli jsme jazykovou poradkyni, která nám na první čtené zkoušce řekla, co by člověk bez horního patra nemohl vyslovit. Dala mi seznam písmenek, která by opravdu říct nešla. A já se to podle toho učil. Myslím si, že se to celkem povedlo, a diváci se baví."

* A ještě něco?

"V České kletbě hraju kněze, to je taky takový ňouma. Když bych měl říct jednu roli a povahu, které mě baví hrát, tak je to kretén. Moc mě baví hrát hloupé lidi. (usmívá se) V Míru se tituly dost obměňují, takže starší věci, které jsem měl rád, už nehrajeme. Ale moc se těším na příští sezonu, kdy budeme mimo jiné zkoušet titul, který se bude týkat jen pánské šatny – Hráče od Gogola."

JAK PAŘÍ HRY

* Mimochodem – vy jste také takový hráč, jestli se nemýlím, máte rád počítačové hry.

"Je to tak. Jak jsem nebyl fanoušek aut, počítačové hry jsem rád hrál už jako kluk a to mi zůstalo dodnes."

* Co teď rád hraje?

"To bychom tu byli dlouho! (směje se) Baví mě nezávislé hry od nezávislých vývojářů. Třeba takové, které jsou trochu mimo mísu."

* Zahrajete si ještě i večer po představení?

"Na zájezdech ne, tam pravidelně chodíme kalit. Ale jinak jo! Když není doma žena, tak klidně vydržím hrát do noci. Přiznávám se, že je to moje velká vášeň. Někdy hraju jen hodinu až dvě, ale když se to sejde, Pája tam není a já ráno nemusím vstávat, tak u toho vydržím hodně dlouho."

* Máte k tomu veškeré vybavení, předpokládám.

"No to jo, to jsou ty dospělácké koníčky! Ale třeba na mobilu mě hrát nebaví. Tam mě stále ruší nějaké reklamy, nákupy, pak si tu hru ani neužijete."

* Co na ten koníček říká vaše žena?

"Dal jsem si zásadu, že nebudu hrát, když bude Pája doma. Ale když byla korona, tak jsem ji jednu hru naučil a od té doby ji dodnes hraje spolu. Lehce jsem ji k tomu svedl. A nedávno vyšla hra z prostředí Harryho Pottera, tak ji musela mít. Ona, ne já, mě Harry moc nebaví."

* Máte i nějakého společného koníčka?

"Rádi chodíme na procházky, třeba po Komenského parku nebo na haldu Emu, která vznikla navezením veškeré půdy po dolování, a taky rádi cestujeme."

* Vracíte se pravidelně do Itálie?

"Jezdíval jsem tam každý rok, už odmalička, ale přiznám se, že posledních pět let jsem tam nebyl, nedá se to úplně stíhat. S rodinou ale v kontaktu jsem. S Pájou jsme si říkali, že chceme také poznat jiná místa."

* Italsky pořád umíte?

"No po třech pivech jo, jinak se stydím, protože nemám ten italský výraz, jak jsem se narodil v Česku."

* Tatínek na vás italsky nemluvil?

"Mluvil, italsky i česky, byli jsme bilingvní odmalička. Nikdy se nenaučil češtinu tak dobře jako mamka italštinu. Rozumí dodnes tak na sedmdesát procent."

* A váš bratr v Itálii zůstal?

"Ne, je taky v Ostravě, pracuje v jedné firmě, ale říkal, že se tam asi brzo odstěhuje. On je o čtyři roky starší, narodil se v Itálii a možná to spolu má souvislost. Vždycky jsme si říkali, že ho to táhne domů. Já se narodil u nás, tak tady zůstanu."

* O tom, že byste se přesunul třeba do Prahy, jste neuvažoval?

"To ne. Nedávno jsme si tu s manželkou pořídili byt, který rekonstruuje. Ostravu považují za svou základnu, hrozně dobře se mi

tam žije."

JAK TO MÁ S JÍDLEM

Po italském tatínkovi je gurmán, labužník. I díky tomu má různé váhové výkyvy. "Jídlo asi bude můj celoživotní zápas, s ním mám trošku problém," říká Robin. "Zkoušel jsem ketodietu, ta nebyla blbá, ale já jsem v tom opravdu Ital a jídlo mám moc rád, což je blbý. Ale snažím se držet na smysluplné váze," doplňuje herec, který i sám vaří. Miluje italskou kuchyni, špagety i pizzu. "Jsem opravdu labužník. Českou kuchyni moc nemusím, ta je hrozně těžká," dodává.

ŘÍKALI MU ROZSÉVAČ

Oženil se v pětadvaceti, jeho žena Pavla Ferro Skálová je architektka. "O ruku jsem ji požádal nad hrachovou kaší s párkem," líčil později Robin. "Pak ale nic neproběhlo, protože zafungovala ta hrachová kaše," smál se. Znali se dva roky, předtím byl Robin vyhlášeným donchuanem. "Když jsme se potkali, byl jsem mladý a bouřlivý mládenec, tak jsem si řekl, že ji přefiknu. Bylo mně to jedno, přezdívalo se mi rozsévač," smál se. Netušil ale, že se mu vztah zalíbí natolik, že se s ní i ožení.

Foto pro Aha! – Jan Lipovský, Jan Horník, Divadlo Mír a archiv Robina Ferra

Robinek a Rumburak? Kdepak, nebožtík Lábus ve skvělém seriálu Krematorium.

S dalším z bardů Tomášem Töpferem. Ve zdařilé Zlaté labuti!

Divadlo Mír a klasika Brouk v hlavě.

A na téže scéně Mátový nebo citron...

Nikdo se nediví, že tenhle chlápek je zbožňován všemi generacemi fanynek.

2022 Road movie Grand Prix.

Se Štěpánem Kozubem, který v Grand Prix hraje potíživistu.

Tři tygři a jejich Pohádka o virech a jedné dupě.

Zlatá labuť je kostýmní podívaná.

2022 Tři tygři ve filmu: Jackpot.

V šatně s Kozubem, na polštáři foto Vladimíra Poláka.

S milovanou manželkou Pájou.

Mám na tebe chuť. Nejnovější crazy komedie v ostravském Míru.

2019 Silvestr s kamarády v divadle.

Herec Robin Ferro (28) ze Tři tygrů nejen

o natáčení s hereckými vzory Lábusem a Töpferem...

Robínek a Rumburak? Kdepak, nebožtík Lábus ve skvělém seriálu Krematorium.

S dalším z bardů Tomášem Töpferem. Ve zdařilé Zlaté labuti!

Tak jsem se stal

IDOLEM BABIČEK

Divadlo Mír a klasika Brouk v hlavě.

A na téže scéně Mátový nebo citron...

PRAHA – I když už začaly prázdniny, ne každého hned čeká dovolená. Herec Robin Ferro (28) má spolu s kolegy z ostravského Divadla Mír před sebou měsíční natáčení. A budou to hodně neobvyklé role, které populární Tři tygři tentokrát ztvární!

Aha! Robine, co vás tedy na začátku prázdnin čeká?

„V červenci budeme natáčet film Srnky v režii Tomáše Svobody. To mi vezme skoro celý měsíc. Je to adaptace jeho divadelní hry, ale bude dost pozměněná. Jde o komedii o čtveřici mužů, kteří mají velký problém a zjistí, že ho možná můžou sdílet.“

Aha! Takže jako dělané pro Tři tygry. Co tam hrajete?

„Já hraju finančního úředníka, který neumí moc komunikovat s lidmi a má jednu úchylku.“

Aha! Jakou?

„Vždycky si z kartotéky na finančáku vybere daňové příznání nějaké holky, hledá v něm chybu, aby si ji mohl pozvat osobně. Potom spolu souloží a on se vždycky rozbřečí, protože je to kretén.“ (směje se)

Aha! A váš kolega Štěpán Kozub hraje co?

„On je dirigent, který si přeje být světoznámý, ale hraje jen v ostravské operetě. Jenže pak má autonehodu, při které přijde o oční víčka. Udělají mu plastové náhrady, které ale klapou pokaždé, když mrkne.“

Nikdo se nediví, že tenhle chlápek je zbožňován všemi generacemi fanynek.

JAK TO MÁ S JIDLEM

Po italském tatínkovi je gurmán, labužník. I díky tomu má různé váhové výkyvy. „Jídlo asi bude můj celoživotní zápas, s ním mám trochu problém,“ říká Robin. „Zkoušel jsem ketodietu, ta nebyla blbá, ale já jsem v tom opravdu itál a jídlo mám moc rád, což je blbý. Ale snažím se držet na smysluplné váze,“ doplňuje herec, který i sám vaří. Miluje italskou kuchyni, špagety i pizzu. „Jsem opravdu labužník. Českou kuchyní moc nemusím, ta je hrozně těžká,“ dodává.

2022
Road movie
Grand Prix.

Se Štěpánem Kozubem, který v Grand Prix hraje potíživu.

takže nemůže dirigovat. Je to dílo, které se bude dost vymykat.“

CO MÁM V SOBĚ Z ITALIA...

Aha! Poslední dobou hodně točíte, diváci vás mohli vidět třeba ve Zlaté labuti jako židovského klenotníka.

„Ano, točil jsem ji víc než rok. Tři-čtyřikrát za měsíc jsem kvůli tomu jezdil do Prahy. Ale jedna z nejsilnějších chvil pro mě byla, když jsem se poprvé setkal s panem Töpferem, který mi hrál tašku. Nedávno jsme se bavili se Štěpou, že se často nepostěsí hrát s člověkem, na kterého jsem se díval v televizi a podle kterého jsem vyrostl. Tak jsem mu to tehdy řekl a do teď to беру za jeden velký kouzelný moment.“

Aha! Zvýšilo vám to popularitu?

„To jo, hlavně si mě začaly všimnout babičky v nákupních centrech. (směje se) Hezky se to spojilo se Třemi tygry, kde jsme měli zase mladší publikum.“

Aha! Také jste měl pěknou roli ve filmu Grand Prix, kde jste hrál automechanika. Jak to máte s auty?

„Můj tatínek je Ital a já po něm podědil to, že se naštvu kvůli kravinám, že mám velký apetit na jídlo, což je na mně často vidět, ale rozhodně jsem po něm nepodědil lásku k autům. V životě bych na cestě nechtěl potkat řidiče, jako jsem já, takže jsem toho zatím nechal. Jediné co by mě mohlo přesvědčit, je, kdybych měl rodinu. Ale protože jsme z města, stěhovat na vesničku se nechystáme, tak auto možná ani nebude potřeba.“

Aha! K formulím vás táta jako Ital taky nevedl?

„Míval je puštěné v televizi, tak jsem se na ně občas díval s ním. Ale ani to nepomohlo. O autech nevím nic, řidičák jsem si dělal z povinnosti a zažil jsem hned dvě havárie. Při jedné z nich jsem kamarádovi rozbil auto a pak ho z malého hereckého platu splácel. Tak jsem si řekl, že radši řídit nebudu. Ale když jsme točili Grand Prix, tak jsem řídit musel.“

Aha! Jak to dopadlo?

„Točil jsem scénu, kde jsem jel ve starém volkswagenu na kruhové objezdu v centru Barcelony. Strašně jsem se bál, bylo to při provozu, ale zvládl jsem to.“

Aha! Tak to máte alespoň zaznamenané!

„Nemám! Tu scénu tam nakonec nedali, takže mi nikdo nevěří, že jsem podal takový výkon za volanem.“

Aha! Nedávno jste natočili zajímavý seriál, jmenuje se Krematorium a je k vidění na internetu. Jaké na něj máte ohlasy?

„Moc pěkné. Původně jsme z toho chtěli udělat něco velkého, jenže se na to nepodařilo sehnat žádného sponzora. Ale i tak to myslím dopadlo dobře.“

Aha! Tam jste se zase setkal s panem Lábusem, že?

Pokračování na straně 14

Pokračování ze strany 13

„To bylo to samé co s panem Töpferem! Navíc jsme spolu ještě mohli vymyslet fóry, což bylo skvělé. Ten pocit se nedá popsat, jsem za ta setkání nesmírně vděčný.“

Aha! S kým se ale pravidelně potkáváte, jsou vaši kolegové z Divadla Mír. Před pár dny jste odehráli pár představení v Praze a ten obrovský ohlas publika mě až překvapil.

„Nás se Štěpou taky! (směje se) Nevím, jestli je to tím, že v Praze tak často nebývá, že si někdo dělá legraci až tak moc a z tolika věcí, ale vždycky, když přijedeme, tak je publikum hrozně vřelé. Je to trochu jiné než v Ostravě, možná je to tím, že jsme tu jen párkrát do roka. Ale je to super!“

Aha! Myslím, že na jevišti je hodně poznat, že se se Štěpánem znáte už hodně dlouho.

„Poznali jsme se ještě před školou na recitační soutěži v Českém Krumlově. Tehdy jsem ho začal strašně nenávidět, protože on vy-

hrál první místo, a já jen čestné uznání. Zaviděl jsem mu, protože si mohl vybrat lepší cenu.“

Aha! Pak jste spolu nastoupili na konzervatoř.

„Strávili jsme spolu celé studium prakticky dvacet čtyři hodin denně. Byli jsme zdaleka, ne z Ostravy, takže jsme nejdřív bydleli na intru, posléze na bytě. Byli jsme spolu furt. Ale zákonitě, když jsou spolu lidi tak dlouho, tak se může stát, že se to někdy nepotká. Štěpán řeší některé věci trochu jinak než já, takže to někdy mezi námi kříslo, to je asi normální. Byly doby, kdy jsme spolu nemluvili.“

BEZ HORNÍCH ZUBŮ

Aha! Je to na jevišti výhoda, že se tak dlouho a dobře znáte?

„Je, a obrovská. Se Štěpou jsme nazkoušeli poslední komedii Mám na tebe chuť a byla s ním radost pracovat, protože v divadle jsme spolu nedělali dlouho. Tak jsme si připomněli, jak nás to spolu baví. Měli jsme teď čas na tu hru, vymyslet

spoustu fórků... Když jsme točili skeče, musel vždycky dodržet čas, na divadlo jsme měli víc klidu.“

Aha! Pořád se ale dovedete vyvést z míry, že?

„Je to dáno i tím, že v Míru hrajeme pět představení týdně, a když hrajeme tak často, chceme si to nějak okořenit.“

Aha! Podařilo se vám Štěpána na jevišti někdy opravdu odbourat?

„Jo, to se stává pravidelně, že se navzájem schválně špičkujeme a zkoušíme. Třeba v komedii Už ani den, která se odehrávala v paneláku asi ve dvanáctém patře, jsme měli scénu udělanou tak, že na jevišti byla opravdová bytová jednotka. Při jednom dialogu jsem se podíval na balkon a řekl si: Co on asi udělá, když skočím z toho balkonu a jakože umřu? Tak jsem to zkusil.“

Aha! Co on na to?

„Pak mi v šatně řekl, že něco takového ještě na jevišti nezažil. Že nevěděl, co má dělat. To se mu často nestává.“

Aha! Jak reagoval?

„Jen stál. Ale protože jsme to museli dohrát, tak jsem potom zaklepal a přišel, že jsem se nerozplácl a jsem v pohodě. Asi dvě minuty se smál, to jsme se úplně zastavili, a až pak pokračovali dál.“

Aha! Jaká role v Divadle Mír je vám nejbližší?

„Nedávno jsme uvedli komedii Brouk v hlavě a já tam hraju roli Kamila, který nemá zuby, přesně horní patro. To mě hodně baví.“

Aha! Jak se vám to hraje?

„Měli jsme jazykovou poradkyni, která nám na první čtené zkoušce řekla, co by člověk bez horního patra nemohl vyslovit. Dala mi seznam písmenek, která by opravdu říct nešla. A já se to podle toho učil. Myslím si, že se to celkem povedlo, a diváci se baví.“

Aha! A ještě něco?

„V České kletbě hraju kněze,

Tři tygři a jejich Pohádka o vírech a jedné dupě.

Zlatá labuť je kostýmní podivánka.

Foto pro Aha! – Jan Lipovský, Jan Horník, Divadlo Mír a archiv Robina Ferra

to je taky takový ňouma. Když bych měl říct jednu roli a povahu, které mě baví hrát, tak je to kretén. Moc mě baví hrát hloupé lidi. (*usmívá se*) V Míru se tituly dost obměňují, takže starší věci, které jsem měl rád, už nehraju. Ale moc se těším na příští sezonu, kdy budeme mimo jiné zkoušet titul, který se bude týkat jen pánské šatny – Hráče od Gologa.“

JAK PAŘÍ HRY

Aha! Mimochodem – vy jste také takový hráč, jestli se nemýlím, máte rád počítačové hry.
„Je to tak. Jak jsem nebyl fanoušek aut, počítačové hry jsem rád hrál už jako kluk a to mi zůstalo dodnes.“

Aha! Co teď rád hraje?
„To bychom tu byli dlouho! (*směje se*) Baví mě nezávislé hry od ne-

závislých vývojářů. Třeba takové, které jsou trochu mimo mísu.“

Aha! Zahrajete si ještě i večer po představení?

„Na zájezdech ne, tam pravidelně chodíme kalit. Ale jinak jo! Když není doma žena, tak klidně vydržím hrát do noci. Přiznávám se, že je to moje velká vášeň. Někdy hraju jen hodinu až dvě, ale když se to sejde, Pája tam není a já ráno nemusím vstávat, tak u toho vydržím hodně dlouho.“

Aha! Máte k tomu veškeré vybavení, předpokládám.

„No to jo, to jsou ty dospělácké koničky! Ale třeba na mobilu mě hrát nebaví. Tam mě stále ruší nějaké reklamy, nákupy, pak si tu hru ani neujít.“

Aha! Co na ten koníček říká vaše žena?

„Dal jsem si zásadu, že nebudu hrát, když bude Pája doma. Ale když byla korona, tak jsem ji jednu hru naučil a od té doby ji do-

denes hrajeme spolu. Lehce jsem jí k tomu svedl. A nedávno vyšla hra z prostředí Harryho Pottera, tak jí musela mít. Ona, ne já, mě Harry moc nebaví.“

Aha! Máte i nějakého společného koníčka?

„Rádi chodíme na procházky, třeba po Komenského parku nebo na haldu Emu, která vznikla navenzením veškeré půdy po dolování. A taky rádi cestujeme.“

Aha! Vracíte se pravidelně do Itálie?

„Jezdával jsem tam každý rok, už odmalička, ale příznám se, že posledních pět let jsem tam nebyl, nedá se to úplně stíhat. S rodinou ale v kontaktu jsem. S Pájou jsme si říkali, že chceme také poznat jiná místa.“

Aha! Italsky pořád umíte?

„No po třech pivech jo, jinak se stydím, protože nemám ten italský výraz, jak jsem se narodil v Česku.“

Aha! Tatínek na vás italsky nemluvil?

„Mluvil, italsky i česky, byli jsme bilingvní odmalička. Nikdy se nenačil češtinu tak dobře jako mamka italštinu. Rozumí dodnes tak na sedmdesát procent.“

Aha! A váš bratr v Itálii zůstal?

„Ne, je taky v Ostravě, pracuje v jedné firmě, ale říkal, že se tam asi brzo odstěhuje. On je o čtyři roky starší, narodil se v Itálii a možná to spolu má souvislost. Vždycky jsme si říkali, že ho to táhne domů. Já se narodil u nás, tak tady zůstanu.“

Aha! O tom, že byste se přesunul třeba do Prahy, jste neuvažoval?

„To ne. Nedávno jsme si tu s manželkou pořídili byt, který rekonstruujeme. Ostravu považuju za svou základnu, hrozně dobře se mi tam žije.“

Monika BRABCOVÁ

2022
Tři tygři
ve filmu:
Jackpot.

V šatně s Kozubem, na polštáři foto Vladimíra Poláka.

S milovanou manželkou Pájou.

ŘIKALI MU ROZSÉVAČ

Oženil se v pětadvaceti, jeho žena Pavla Ferro Skálová je architektka. „O ruku jsem ji požádal nad hrachovou kaší s párkem,“ líčil později Robin. „Pak ale nic neproběhlo, protože zafungovala ta hrachová kaše,“ smál se. Znali se dva roky, předtím byl Robin vyhlášeným donchuanem. „Když jsme se potkali, byl jsem mladý a bouřlivý mládenec, tak jsem si řekl, že jí přeflknou. Bylo mně to jedno, přezdívalo se mi rozsévač,“ smál se. Netušil ale, že se mu vztah zalíbí natolik, že se s ní i ožení.

Mám na tebe chuť. Nejnovější crazy komedie v ostravském Míru.

2019
Silvestr
s kamarády
v divadle.

